

Vergaderjaar 2011–2012

21 501-07

Raad voor Economische en Financiële Zaken

Nr. 881

BRIEF VAN DE MINISTER VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 8 februari 2012

In mijn brief van 15 december jl. (Kamerstuk 21 501-07, nr. 873), naar aanleiding van het verzoek van de vaste commissie van Financiën om de kabinetsreactie op het groenboek Eurobonds zo snel mogelijk te doen toekomen, heb ik aangegeven dat er aan een reactie richting de Commissie werd gewerkt met hierin een aantal belangrijke principes, te weten:

- De regels voor begrotingsdiscipline moeten maximaal zijn aangescherpt, voordat zelfs ook maar een beperkte variant van Eurobonds zou worden geïntroduceerd.
- Een verwachting dat een geloofwaardig perspectief op de invoering op termijn van Eurobonds nu al een kalmerend effect kan hebben op de huidige situatie in de Eurozone kan te optimistisch blijken.
- Eurobonds kunnen niet fungeren als crisisinstrument.

Zoals aangekondigd, is er tevens gekeken naar de mogelijkheden om met meerdere gelijkgezinde lidstaten een reactie richting de Commissie op het groenboek Eurobonds te sturen. Dit heeft geresulteerd in een gezamenlijke brief met Duitsland, Finland en Oostenrijk op hoogambtelijk niveau (zie bijlage)¹ aan M. Buti, DG Economische en Financiële Zaken van de Commissie, welke ik heb geaccordeerd.

De reactie in de gezamenlijke brief richt zich op de introductie van Eurobonds op de korte en middellange termijn. In lijn met de brieven die ik op 6 en 15 december aan de Kamer heb gestuurd, zijn Eurobonds wat de regering betreft alleen mogelijk als sluitstuk van de EMU. Cruciale randvoorwaarden dienen eerst tot in detail te zijn geregeld voordat tot de invoering van Eurobonds overgegaan zou kunnen worden.

Bij de verzending van de reactie op het Groenboek is afgeweken van de normale procedure voor kabinetsreacties naar de Kamer. Dit komt omdat de mogelijkheid er was een reactie te sturen met gelijkgestemde lidstaten.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Hiervoor is gekozen omdat het, gezien de relevantie van het onderwerp, zeer nuttig is om met gelijkgezinde lidstaten een krachtig signaal naar de Commissie af te geven.

De minister van Financiën,
J. C. de Jager